

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12C/218/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311208163
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4311208163.11

Uznesenie

Okresný súd Levice v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, v konaní právne zastúpený T., proti odporcovi: Y., o zaplatenie 454,84 eur s príslušenstvom, o trovách konania, takto

rozhodol:

Nepriznáva odporcovi právo na náhradu trov konania.

Priznáva navrhovateľovi náhradu trov konania spolu vo výške 498,28 € pozostávajúce zo súdneho poplatku za návrh vo výške 27 € a trov právneho zastúpenia vo výške 471,28 €, ktoré je odporca povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to v mesačných splátkach po 20 eur, počnúc prvou splátkou splatnou 20-teho dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti uznesenia, až do úplného vyrovnania dlhu, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ v návrhu zo dňa 17.08.2011, došlým k súdu dňa 19.10.2011 žiadal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy vo výške 580,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 26.3.2010 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

Uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 17.6.2013 č. k. 12C/218/2011-83 (právoplatné dňa 10.7.2013), súd konanie zastavil v časti istiny o sumu vo výške 126,13 € a zároveň pripustil zmenu návrhu v časti petitu na základe podania navrhovateľa zo dňa 9.4.2013, došlom k súdu dňa 11.4.2013.

Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom vydaným dňa 22.11.2013 č. k. 12C/218/2011-95, ktorým zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 454,84 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 26.3.2010 do zaplatenia formou mesačných splátok po 20 €, počnúc prvou splátkou splatnou 20-teho dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. O trovách konania si vymienil, že rozhodne samostatným uznesením. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.1.2014.

12C/125/2012

Ustanovenie § 137 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) uvádza, že trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 odsek 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa §151 odsek 2 OSP, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa §151 odsek 3 OSP, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Predpokladom priznania náhrady trov konania účastníkovi voči druhému účastníkovi je uplatnenie nároku na náhradu trov konania, pričom vyčíslenie trov konania je zase predpokladom na to, aby boli účastníkovi priznané všetky trovy, ktoré v konaní účelne vynaložil. Ak účastník nepožiadala o náhradu trov konania, súd mu nemôže priznať náhradu trov konania, aj keby mu inak podľa zákona patrila a aj keby výška trov vyplývala zo spisu.

Podľa §140 odsek 1 prvej vety OSP, každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu.

Podľa §142 odsek 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa §146 odsek 1 písmeno c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa §146 odsek 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V predmetnej veci došlo k čiastočnému zastaveniu konania po prvom pojednávaní z dôvodu vzatia návrhu na začatie konania späť v časti o sumu 126,13 eur a k zmene petitu

12C/125/2012

návrhu navrhovateľom z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky - zmluvnej pokuty uvedenej v Dodatku k Zmluve o pripojení, ktorej používania je navrhovateľ povinný sa zdržať v zmysle ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o právo na náhradu trov konania v prípade ak procesným následkom je zastavenia konania, platí vo všeobecnosti pravidlo, že žiaden z účastníkov v tomto prípade nemá právo na náhradu trov konania. Z tohto pravidla existujú dve výnimky, ktoré sú vyjadrené v citovanom ustanovení § 146 odsek 2 prvá a druhá veta OSP.

Ustanovenie druhého odseku § 146 OSP je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto pred rozhodnutím súdu o náhrade trov konania podľa § 146 odsek 1 písmena c) OSP, treba skúmať, či nie sú splnené predpoklady na použitie ustanovenia § 146 odsek 2 OSP. V prípade, ak súd zistí existenciu týchto predpokladov, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania. Ustanovenie § 146 odsek 2 vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku.

Súd zastáva názor, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania v časti istiny o sumu vo výške 126,13 €. Odporca bol v zastavenej časti konania úspešný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov súdneho

konania v zmysle § 146 odsek 2 prvej vety OSP, súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože si neuplatnil právo na priznanie náhrady trov konania.

Vo zvyšnej časti konania, predmetom ktorej bolo už len zaplatenie sumy 454,84 € bol navrhovateľ v celosti úspešný a vzniklo mu právo na náhradu trov konania proti odporcovi (§ 142 odsek 1 OSP).

Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 20.5.2013 žiadal priznať trovy konania vyčíslené vo výške 498,28 €, ktoré podľa jeho vyčíslenia pozostávajú zo sumy 27 € za súdny poplatok za návrh a zo sumy 471,28 € vrátane 20 % DPH za právne zastúpenie: I. tarifná odmena a režijný paušál vo výške 109,54 € [hodnota sporu 454,84 €, sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci vo výške 31,54 €, režijný paušál za 1 úkon právnej pomoci vo výške 7,63 € za rok 2012 a 7,81 € za rok 2013] za 4 úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava právneho zastúpenia, účasť na odročenom pojednávaní dňa 29.6.2012, účasť na pojednávaní dňa 5.10.2012, účasť na odročenom pojednávaní dňa 5.4.2013 [2 x 31,54 € + 2 x 7,88 € + 3 x 7,63 € + 1 x 7,81 €]; II. cestovné náklady vo výške 138,90 € pozostávajúce zo sumy 56,55 € za spotrebované pohonné látky (motorové vozidlo Grand Cherokee so spotrebou 8,3L/100 km x 150 km) a základnej náhrady v zmysle zákona o cestovných náhradách vo výške 82,35 € za účasť na odročenom pojednávaní dňa 29.6.2012, pojednávaní dňa 5.10.2012 a odročenom pojednávaní dňa 5.4.2013 na trase Nové Zámky-Levice a späť (150 km) [8,3L/100 km x 150 km x 1,4 € + 8,3L/100 km x 150 km x 1,48 € + 8,3L/100 km x 150 km x 1,419 € + 3 x 0,183 € x 150 km]; III. náhradu za stratu času vo výške 153,72 € za účasť na odročenom pojednávaní dňa 29.6.2012, pojednávaní dňa 5.10.2012 a odročenom pojednávaní dňa 5.4.2013 na trase Nové Zámky - Levice a späť [2 x 4 polhodiny x 12,71 € + 4 polhodiny x 13,01 €] a 20 % DPH vo výške 69,12 € z tarifnej odmeny, režijného paušálu, náhrady za stratu času a základnej náhrady.

12C/125/2012

Takto vyčíslené trovy konania navrhovateľa sú z hľadiska výpočtu správne a v súlade s ustanoveniami vyššie citovanej vyhlášky.

Podľa § 20c vyhlášky č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

Podľa § 9 odsek 1 vyhlášky č. č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. júna 2013 (ďalej len „vyhlášky“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa §10 odsek 1 vyhlášky, ak nieje ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je

do 165, 97 eura 16, 60 eura

nad 165, 97 eura do 663, 88 eura 16, 60 eura

+ 1, 66 eura

za každých aj začatých 33, 19 eura

prevyšujúcich sumu 165, 97 eura.

Podľa §10 odsek 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa §14 odsek 1 vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa §14 odsek 5 vyhlášky, odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

12C/125/2012

návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach, zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci.

Podľa §15 vyhlášky, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§17).

Od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. (§ 16 odsek 3 vyhlášky).

Podľa §16 odsek 4 vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, 5) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa §17 odsek 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 18 odsek 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Podľa §149 odsek 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Náhrada trov konania sa vždy prisudzuje účastníkovi konania, a to aj v prípade, že je zastúpený advokátom. Nikdy teda nie je možné priznať nárok na náhradu trov konania priamo právnemu zástupcovi

účastníka. Nič na tom nemení ani citované ustanovenie § 149 odsek 1 OSP, ktoré iba určuje miesto platenia trov priznaných účastníkovi konania.

Podľa §160 odsek 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Podľa §167 odsek 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Súd vzhľadom na výsledok konania po čiastočnom späťvzátí zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 498,28 € potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva navrhovateľa, a to v mesačných splátkach po 20 € vzhľadom na finančné

12C/125/2012

možnosti odporcu a v zastavenej časti konania súd odporcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní

odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice v 3-och písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 odsek 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 odsek 3 OSP) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože

nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich

skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie

skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.